

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiae & Iuris Canonici Doctoris ||
celeberrimi, ac Ecclesiae Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt VI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

vix in sua regressis, cum rex nihil ab illis formidaret, aduolat nuncius Bauarorum ducis, qui afferat Vngaros iam ingressos regni fines, ferro igniq³ omnia populantes. Otto rex quasi haecenus nihil esset actū, nouo bello accingitur. Auxilia vocat ex Francis, (non dico Gallis) ex Bauaris, ex Bohemis: & iubet exercitum conuenire in campis Augustanis patentissimis. Legiones regis octo fuere: & quo faceret hostibus difficiliorem pugnandi rationem (sagittis enim plurimum vtuntur, aduolantes barbarico impetu, & denuò auolantes) in saltus, colles, & frutices iubet exercitum traduci. Primā aciem Bauari habuere, assueti pugna Vngarorum, Henrici ducis praefecti: nam ipse aberat, morbo correptus, ex quo paulò post decessit. Venerat Conradus dux Francorum in castra, gener regis, vir bello natus, qui eques, pedes, aequè fortiter imminebat hosti: Audacis animi, & quod rarum est audacibus, bono consilio: domi ac militiae charus socijs. Huius aduentu alacres omniū tolluntur animi, pugnam de proximo postulantes. Ieiunio itaq³ pro Christiano ritu legitime indicto, iubet rex in crastinum esse paratos: In Deum namq³ rex ipse firmissimam spem ponens, orationem habuit ad milites efficacem, per quā eos in Vngaros, tum adhuc idolis seruientes, animauit, & spe regni caelestis, formidinem omnem eorum mentibus excussit, propensioresq³ in pugnam proximè imminentem fecit.

CAPVT VI.

Primo diluculo surgentes, pace data & accepta, operaq³ sua primum duci, deindè ab vnoquoque alteri cum sacramento promissa, erectis signis procedunt è castris: Primam, secundam, & tertiam legionē, vt diximus, duxere Baiorij: quartam ordinauerunt Francis

Franci Germani, quorū institutor dux Cōradus: Quarta, qua maxima & regia dicebatur, regem habebat fortibus viris septum, electis ex omni numero millicorūque eo Angelus: (sic enim dixere signum militū regium, nostri vocant vexillum) Sextum & septimum impleuere Sueui, quibus praefuit Burchardus, cui uxore filia Henrici fratris. In octaua erant Bohemi, electissimi milites, armis instructiores quā fortuna, in qua & Saxonia omnes, & impedimēta quaeque, quasi esset tutissima, qua nouissima: sed aliter euenit: Nam Vngari nihil expectantes, Licū fluiū transierunt: circumeuntes exercitum, extremam legionem sagittis laceessere ceperunt, & impetu cum ingenti vociferatione facto, alijs captis nonnullis, sarcinas omnes abstulerunt: ceteros legionis illius armatos in fugā egerunt: Similiter septimam ac sextam aggressi, de fuga cogitare impulerunt. Rex autē cū quid ageretur animaduertisset, militem ducem Conradum cum quarta legione: qui superueniens hostibus, impetum remoratur: inde exterruit: captiuos extorsit: praedam excussit: & quod illi antea fecerat regijs, coegit vt fugerent. Dux victor ad regem aduereuertitur. Victricem legionem cetera cōsalutant. Narrantur veterani nouam tyronum virtutē. Tum in sinu conuersus rex, ait: Videtis hostem ex aduerso concurrere: nunc viribus opus, nunc coniugis quisque, sua estemores: Viri estis: hunc hostem saepe fugastis: memineritis nullam vnquam ante vos aciem constitisse, qua vinceretur: nulli vnquam dorsa praebuistis. Quid militata? Gens est Vngari fugae fidens: hic aget gladius, vel cadant, vel cedant. Hæc loquutus, sacram apprehendit lanceā, & primus equum vertit in hostes, ceteratissimi ducis, & fortissimi militis vnā implens membra

Aliqu
peru
uerte
man
pti, m
pugn
calor
fecit
pauli
& pr
gnan
tur:
hoste
hosti
vi pa
ciare
pertr
tanta
tati
sanct
curat
sinua
Saxo
nerat
quam
erat
etian
sed i

P

Aliquandiū constitēre Vngari fortiter praliantes: sed perucit instantia regis, vt effusa fuga, hosti terga obuerterēt: Capti multi, plures casi, proximas villas turmat impetunt: Sequuti regij, incensis domibus concremant: Alij fluuium tentantes aduerso littore non excepti, merguntur & pereunt. Conradus dux fortiter ipse pugnans, dum astuaret à labore & sole, nam insolito calore dies ferbuerat, cui labor improbus accedēs, astū fecit intolerabilem. Ergò dum solutis lorica nexibus paulum respiraret, allapsa sagitta, percussit in gutture, & prostrauit ducem fortissimum: Cuius corpus post pugnam exceptum, & ormatiam deducitur, ibiq; tumulatur: Ipsa verò die recepta castra, laxati captiui, fusi hostes: qui proximi erant dies, reliquā multitudinem hostium, quæ se captis vrbibus incluserat, consumpsere: vi paucissimi superessent, qui tantā cladem domi nunciarent. Tres Vngarorum capti principes, ad Henricū pertracti, suspendio consumuntur. Decretis deinde pro tanta victoria Deo iustis honoribus, & summa diuinitati dignis laudibus, per singulas ecclesias: Hoc idem sanctæ Dei Genitrici, sanctisq; omnibus, quod rex procurandum matri religiosissimæ fœminæ per nuncios insinuauit. Quo factò, cum tripudio & summa letitia in Saxoniam rex reuertitur, & à populo summa cum veneratione excipitur: neque enim tanta victoria quisquam regum intra multos annos est potius. Magna erat Henrici patris de eisdem Vngaris victoria: magna etiam materni eius aui, Imperatoris Arnulphi de Danis: sed ista exuperabat.

CAPVT VII.

Patrata tam insigni de Vngaris victoria, vt gratior videretur altissimo DEO, rex, diuinam rem ornare